علل بررسی تعدد قرائت با محوریت مستندات کتب عامه

چیزی که در این چند لحظه میخواهم عرض کنم این است: برخی میگویند این مباحثه شده بررسی منابع عامه. هر چه میگویی از کتاب سنی ها میگویی. در اینجا هم که میگویند «أبو العباس أحمد ابن عمّار المهدوی»؛ مرحوم مجلسی به زیبایی یک «امامه» دارند که از این هم بحث میکنیم.

بحث ما اول که شروع شد، شروعش برای همین بود. من عرض کردم الآن که مرتب علیه شیعه دهن باز میکنند، اولین بحث این است. و حال آنکه این شمشیر تیزی که در دست آنها است، شأنیت دارد که علیه خودشان تیزتر باشد. ولی آنها کار کلاسیک کردهاند. اگر شما فایل های شش-هفت سال پیش را ببینید مرتب این را عرض کردهام. کار کلاسیک کردهاند و اصلاً کنار رفته است و هیچ اسمی از آن نیست. یعنی جواب های کلاسیک دارند و سریع به شما و مخاطبشان میگویند و آنها را قانع میکنند. از این طرف شروط نبوده و موانع بوده، کار برعکس شده. شروع مباحثه ما برای این بود که بگوییم این شمشیر تیز علیه خود شما است و همه منابع آن برای خود شما است. خب وقتی شروع مباحثه برای این است که ما نمیتوانیم از کتب شیعه بگوییم. باید از کتب خودشان بگوییم.

الغدیر علامه امینی رضوان الله علیه یازده جلد است که چاپ شده. جلد اول آن هم که محور همه آنها است. یعنی الغدیر است و جلد اول است. خب این یازده جلد را نگاه کنید. ایشان چند مورد از کتب شیعه نقل کردهاند؟! پس سنی زدهاند! بگوییدآقای امینی شما که کتاب نوشته اید با اینکه شیعیان این همه کتاب دارند، چرا از سنی ها نقل میکنید؟! خب فضا فضایی است که نیاز به آنها است.

شاگرد: پنج-شش سال پیش خود این مطلب دلیل لبی بوده اما الآن خودش یک بحث جدید شده است.

استاد: بله، من سه جهت را عرض کردم. نکته دوم هم بود. داشتم فکر میکردم دیدی که منِطلبه به جناب فیض دارم، این است که ایشان ذهن خیلی تیزی دارند. باید سر جایش آن را انسان ببیند یعنی علماء جور و واجور هستند. مرحوم فیض به این صورت هستند. رضوانالله‌علیه! بینی و بین الله داشتم تحدیث نفس میکردم. اگر ایشان این عبارت ابن عینیه را از همان جوانی دیده بودند اصلاً ممکن نبود ایشان مطالب را به این صورت جلو ببرند. یعنی زمینه صدور حرف واحد برای ایشان به این سرعت جلوه نمی کرد. یعنی حرف واحد در ذهن شریف ایشان همین حالا بوده. زمینه صدور روایت حرف واحد اصلاً محو شده است. برای خیلی ها صد سال بعد از ابن مجاهد هم محو شده بود. اگر آنها را دیده بودند که دارد این را میگوید و امام علیه‌السلام دارند این را نفی میکنند، اینطور محکم حرف نمی زدند. ذهن فیض هنگامه است ولی این منابعی که ما الآن میزنیم و بعراحتی چیزی را پیدا میکنیم در زمان آنها نمی شده.

لذا مشکلی دومی که ما داشتیم این بود که زمینه‌سازی کنیم که روایات حرف واحد در چه بستری صادر شده. اینجا که ما نمی‌توانیم از کتاب‌های شیعه بیاوریم. مجبور هستیم که از کتاب‌های آن‌ها بیاوریم و بگوییم اینها که معاصر معصومین بودند از این حرف‌ها می‌زدند. خب اینجا هم ناچار هستیم که از منابع آن‌ها بیاوریم. تا زمینه صدور روایت را توضیح بدهیم.

یک بخش سوم هم هست؛ خب ما الآن داریم کتاب مفتاح الکرامه را می‌خوانیم. بخش سوم این است که ذهنیتی که علماء بزرگ شیعه قبل از قرن یازدهم داشتند را احیا کنیم. یعنی حرف بزنیم که اینها کتاب‌های علما شیعه است. ما در اینجا دیگر از سنی ها حرف نمی‌زنیم. مفصل در مفصل عبارات آن‌ها است.

بازبینی #2
ایجاد شده 20 مارس 2024 19:00:39 توسط ... .
به روزرسانی شده 14 مه 2024 15:21:13 توسط ... .